

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання
XX

№ 135 [2707]

ВІТРОК

13 Листопада
1979 року

Газета виходить
з 1939 року

Ціна
2 коп.

КРАЇНА РАД: НОВИНИ ДНЯ

РРФСР

Зросла подача тюменського газу в промислові центри європейської частини країни і на Урал. На Уренгойському родовищі, яке знаходиться біля само-го Полярного кола, здало в експлуатацію потужну установку комплексної підготовки газу. Вона здатна подоби очищати від різних домішок і подавати в магістральні трубопроводи десятки мільйонів кубічних метрів газу. Тепер уже три таких заводи діють на новому родовищі.

Україна

Полтавські книголюби добре знають адресу цієї бібліотеки: енергоцех тепловозовиремонтного заводу імені Жданова. На кількох стелажах тут розмістилося понад дві тисячі томів. Це — книги начальника теплоелектростанції Л. Гончарова, який надав їх у розпорядження робітників підприємства.

Білорусія

Потужна техніка, яка звільнилася від польових робіт, виїхала на перетворення лук. Землі розчищають від кущів і лісів, дискують, заправляють мінеральними добривами і вапном. Вперше широко практикується підзимове залуження: роботи ведуться на торфовищах, недоступних для машин павесні і влітку. Перетворені землі, які стали сіножатями і пасовищами, в республіці займають близько двох мільйонів гектарів.

Казахстан

У надійній осінньо-зимовій сховища вологі перетворилися сотні тисяч гектарів своїх полів господарства півдня Казахстану. Вони скористалися для цього стоком гірських річок Тьль-Шаню. Воду, яка втрачається в осінній час у синьких лісах пустель, направивли по магістральних каналах на кукурудзяні, бурякові та інші плантації, з яких недавно пішли збір-ральні агрегати.

Таджикистан

Музей трудової слави енергобудівників відкрився в місті Нуреку. Численні матеріали і документи, включені до експозиції, розповідають про історію енергограда на Вахші, про його людей, які спорудили унікальну греблю. Великий розділ музею присвячений «робітничій естафеті» — соціалістичному змаганню сумішників, що народилося в Нуреку і підхоплене десятками промислових підприємств країни.

(ТАРС — РТАУ).

НАУКА — ДЕСЯТИЙ П'ЯТИРІЧЦІ

В арсенал будівельників

МОСКВА. Група молодих учених Московського інженерно-будівельного інституту розробила легкі і міцні теплоізоляційні матеріали. Цього вдалося добитися завдяки застосуванню особливо легкого мінерального наповнювача — склопору. Пого виробництво вже налагоджено у п'яти містах країни, закінчується монтаж технологічних ліній ще на ряді підприємств. Робота авторського колективу удостоєна премії Ленін-

ського комсомолу в галузі науки і техніки.

П'яте колесо — не зайве

КИЇВ. Відому приказку про зайве п'яте колесо спростували на практиці вчені Всесоюзного науково-дослідного інституту аналітичного приладобудування. Обладвавши ним серійний фургон УАЗ-452, вони створили установку, з допомогою якої можна швидко виявити місце пошкодження прокладених глибоко під землею міських газових мереж. Перші зразки установок уже використовують газоек-

сплуатанти ряду міст країни.

Гриби — цілий рік

МІНСЬК. В будь-яку пору року можна збирати опеньки, використовуючи ефективні методи їх штучного вирощування, розроблені вченими Білоруського технологічного інституту імені С. М. Кірова. Перший урожай грибів одержано на городі під склом Мінського овочесушильного комбінату. Тут опеньки вирощують на деревині. Урожай з квадратного метра досягає за рік 20—25 кілограмів. Білоруські вчені запропонували рекомендації по вирощуванню грибів у теплицях багатьох господарств країни.

(ТАРС — РТАУ).

Хорошими показниками відзначив свято Великого Жовтня комсомольсько-молодіжний колектив монтажників малогабаритних трансформаторів, очолюваний Вірою Петрівною Поліщук, з Олександрійського електромеханічного заводу. Бригада здає всю випущену продукцію тільки з першого пред'явлення.

На знімку: комсомольці бригади разом із завідувачем відділом комсомольських організацій Олександрійського міського комсомолу Ігорем Добрянським підбивають підсумки передсвяткового соціалістичного змагання. Результати трудової вахти — відмінні. Фото В. ГРИБА.

ГОСПОДАРСЬКА ОЩАДЛИВІСТЬ — ВИМОГА ДНЯ

Позавчора в Кіровограді відбулося засідання обласної комісії по економічному використанню паливно-енергетичних ресурсів. Відкрив засідання другий секретар обкому Компартії України Л. Ф. Кібець.

З доповіддю «Про заходи по посиленню організаційної роботи по забезпеченню економічного використання палива, теплової і електричної енергії споживачами області в осінньо-зимовий період 1979—1980 років» виступив перший заступник голови виконкому обласної Ради народних депутатів А. А. Давиденко. Він відзначив, що на більшості підприємств економічно витрачають паливо, газ і енергетичні ресурси, дбають про забезпечення паливом населення, тримають це під постійним і неослабним контролем.

Та на ряді підприємств, у деяких районах допускають велику перевитрату паливно-енергетичних ресурсів. Це, зокрема, стосується кіровоградських чавуноливарного та пивзаводу, м'ясокомбінату, заводу «Більшовик», тролейбусного управління.

Не виконують планів виробництва палива об'єднання «Олександріявугілля», зокрема Байдаківська та Дмитрівська брикетні

фабрики. Лише за 10 місяців цього року недоодержано 13,2 тисячі тонн брикету.

Доповідач назвав багато конкретних цифр і фактів, які свідчать про те, що виникла необхідність з усією суворістю дотримуватись режиму економії, спрямувати роботу підприємств, організацій, будов, установ, колгоспів і радгоспів області на забезпечення безумовного виконання постанов партії і уряду по економічному використанню палива, теплової та електричної енергії.

В обговоренні доповіді взяли участь директор Західного підприємства електромереж виробничо-енергетичного об'єднання «Дніпроенерго» В. М. Павлюк, директор Східного підприємства електричних мереж цього ж об'єднання І. М. Рядцев, головний інженер чавуноливарного заводу М. Г. Грабовський, головний інженер обласного управління сільськогосподарства С. А. Шевченко, заступник голови облсільгосптехніки Г. Ф. Акімов, начальник управління житлово-комунального господарства облвиконкому А. І. Свірко та заступник генерального директора виробничо-енергетичного об'єднання «Дніпроенерго» Л. В. Єременко.

За масовість і майстерність

Позавчора в Кіровограді відбулася нарада партійно-господарського активу області, на якій розглянуто питання про підсумки участі спортсменів Кіровоградщини в VII Спартакіаді УРСР та невідкладні завдання по усуненню недоліків в спортивно-масовій роботі.

З доповіддю на нараді виступив секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк.

На нараді виступили секретар Кіровоградського міського партії А. О. Кошелев, старший тренер збірної області з легкої атлетики В. К. Іванець, заступник голови Онуфріївського райвиконкому О. О. Малолітко, завідувач обласно Д. Ю. Стельмухов,

секретар облпрофради О. Т. Шаповалов, майстер спорту СРСР М. С. Кукурза, голова Новоукраїнського райспорткомітету В. Ф. Котов, декан факультету фізвиховання Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна М. Й. Гасман, секретар парткому колгоспу імені Шевченка Ульяновського району В. І. Крижанівський, голова обкому ДТСАФ О. П. Максимов, голова облспорткомітету О. П. Березан, секретар обкому ЛКСМУ В. В. Мальцев.

У роботі наради взяли участь заступник голови облвиконкому Є. М. Чабаненко, завідувач відділом пропаганди і агітації обкому Компартії України І. П. Оліфіренко.

РОБОТА ВИЗНАЧАЄТЬСЯ РЕЗУЛЬТАТАМИ

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

ДО СВОЄЇ XXII звітної виборчої конференції комсомольці Кіровоградського державного педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна підійшли загалом з нелогічними успіхами у навчанні. В інституті 202 відмінники, два ленинські і один пушкінський стипендіати.

І все ж, відзначили у звітній доповіді секретар комітету комсомолу Л. Куценко та виступаючі, успішність студентів за звітний період знизилася.

Набагато зросла кількість невстигаючих. Коли, скажімо, після зимової сесії їх було 71, то після літньої вже 91. І якщо порівнювати результати двох сесій узагалі, то, як правило, літня складається гірше. Бо в цей час значно погіршується самостійна робота студентів, трудова дисципліна і... падає активність комсомольських бюро груп, курсів, факультетів. За звітний період комітетові комсомолу, на жаль, не вдалося змінити цю традицію.

Повернемось до невстигаючих. Відомо, що на-

вчання — праця студента. Така ж, як і праця робітника, колгоспника. Її результати — в здобутих знаннях, а потім — у конкретних справах. Про які ж добрі справи в майбутньому отих близько сотні комсомольців може йти мо-

ва? І звідки вони беруться взагалі — невстигаючі? Давайте звернемось до підсумків роботи приймальної комісії: цього річчї першоприкурники мають середній бал аттестата 4,5.

Життя щодня підтверджує, що на ставлення студента до навчання значною мірою впливає атмосфера, яка панує у колективі комсомольської групи. А часто саме тут залишаються байдужими до

доли відстаючих. Ось приклад з минулого року. Комітет комсомолу за ініціативою груп розглянув 7 персональних справ невстигаючих. (Але ж тільки після першого семестру таких було 71!). До речі, ініціатива ця з'явилася після неодноразових нагадувань.

Не стала в багатьох групах законом дружба і взаємодопомога, товариська вимогливість і висока самодисципліна. І в тому, що 42 студентів виключили з інституту за неуспішність безпосередня вина комсомольської організації.

Тепер про «золоту середину». Половина тих, хто навчається в основному добре, має трійки. Ще

160 студентів — чисті трійки (в майбутньому теж досить посередні спеціалісти). Байдуже ставлення до навчання, неорганізованість, часті пропуски занять без поважних причин і трійка, як вершина задоволення. На жаль, зедо-

блеми підвищення трудової дисципліни. За минулий рік в інституті в цілому було пропущено стільки годин, що коли підшукати порівняння, то це має приблизно такий вигляд: цілої академічної групи протягом року не було на заняттях узагалі.

Звичайно, не можна сказати, що подібні питання не розглядалися на засіданнях комітету. Про це йшлося на кожному з них. Але робота визначається результатами. А вони поки-що не на користь комсомольського активу.

Ми зупинилися на одному моменті порядку денного звітної виборчої конференції. Взагалі ж тут було глибоко і критично проаналізовано весь комплекс питань комсомольської роботи. Конференція прийняла відповідну постанову, у якій перш за все намітила ряд конкретних заходів щодо поліпшення успішності студентів, активізації внутрішнього життя в академгрупах.

В. БУБІР,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

Не розв'язано ще і про-

«ЗАБУДЬКУВАТИСТЬ» КУЛІНАРІВ

РЕЙД

Останнім часом до редакції «Молодого комунара» почали надходити три-чотири листи про невідому хворобу, яка виявилась професійною недугою деяких кулінарів нашого міста. Зокрема, учні профтехучилища № 1 (понад двадцять підписів) повідомили, що працівники їхньої училищної їдальні заслабли на «забудькуватість».

І справді, в день нашого рейду а ціл харчевні ми виявили талони без дати.

— Ви знаєте, якось забули поставити число, — пояснила завідувача виробничим відділом В. С. Коритіна.

— А раніше подібні випадки траплялися? — поцікавились ми в неї.

— Знаєте, вже й не пам'ятаю.

— Віро Сергійово, а чому в риби, що подаєте на друге, не обрізані хвости?

— Ви знаєте, забули.

Виявляється, книгу скарг і пропозицій тут теж «забули» помістити на видному місці. Правда, ми не забули поцікавитись в учнів, як їм подобаються комплекси обідів. Ось кілька відгуків: «Раніше було гірше, зараз готують краще, хоч...», «Страви не смачні, іноді меню не відповідає дійсності», «Ми обідом задоволені», «Останнім часом у їдальні можна побідати, але, звичайно, бувають інциденти».

Директор училища Є. Б. Терехов сказав нам, що у їдальні нещодавно пущено в дію механізовану лінію роздочі страв. Присм-на новина! Але те, що тут одна посудинця вручну перемиває сотні (якщо не тисячі) тарілок щодня, що не діє агрегат картопле-чистки — неприємне повідомлення...

...На «забудькуватість» хворіють і працівники кафе «Варенична» від ресторану «Україна». Скажімо, потрібно, щоб холодна закуска з курятини і салату важила 100 грамів, а виявляється 30 грамів не вистачає. Тефтельки з помідорами замість всіх тих же 100 грамів важать лише 80 грамів.

— Пробачте, якось забули, — пояснили нам кухар-спеціаліст по холодних закусках Л. Касневська та буфетниця В. Запченко. Тут же, у вітрині холод-

них закусок і тістечок, працівники прилавка знову-таки «забули» виставити 8 цінників.

Це кафе «знамените» ще й тим, що тут, особливо в обідню перерву, утворюється черга ледве не така, як на тролейбусній зупинці біля УТО. Саме в цей час стають особливо дефіцитними чисті ложки і виделки.

Ось рядки зі скарги студентів КІСМУ: «Сьогодні ми простояли майже годину біля каси і вкінці роздачі. Коли ж дійшла черга брати вареники, то виявилось, що не вистачає чистих тарілок, а потім — нарізаного хліба. Врешті-решт ми з переважними труднощами знайшли тарілку і почали шукати чистий столик. Та довелося обідати за брудним, адже тут їх прибирати і вигирати своєчасно не астигають».

«Варенична» розташована в центрі міста, на виду в усіх. В ній обідають робітники і службовці, студенти і учні. І нам, членам рейдової бригади, здалось трохи дивним те, що, наприклад, книга скарг і пропозицій (новенька, з чистими сторінками) була надійно захована у касира. І тільки на наше прохання її нарешті показали.

До всього цього хочеться додати ще такий штрих із акту, складеного нами після перевірки кафе «Варенична»: «Санітарний стан на кухні незадовільний. Реалізувалась неясна курятина».

Напрошується висновок, що «забудькуватість» кулінарів, про яких ішлося в цьому матеріалі, породжена безконтрольністю з боку дирекції профтехучилища № 1 і ресторану «Україна». Ми сподіваємось, що в згаданих їдальнях і кафе будуть нарешті усунуті недоліки, виявлені рейдовою бригадою. Бо читачі дуже чекають відповідей від керівництва ПТУ № 1 і ресторану «Україна».

Рейдова бригада: В. СИЧЕВ — ст. інспектор УВС, В. ГОЛОВАХА — інспектор МВВС, А. ЧЕКМЕРНОВ — заст. голови обласного штабу «Комсомольського прожектора», В. ГОНЧАРЕНКО — спецкор «Молодого комунара».

Комсомольський ПРОЖЕКТОР

СТОРІНКА
ОБЛАСНОГО
ШТАБУ
«КОМСОМЛЬ-
СЬКОГО
ПРОЖЕКТОРА»

ФОНД ЕКОНОМІЇ

«КП» РЕКОМЕНДУЄ

Головне сьогодні в діяльності «Комсомольського прожектора» — боротьба за повне використання всіх резервів виробництва. «Прожектористи» області на кожному робочому місці, дільниці, підприємстві, будові, в колгоспі і радгоспі висувають резерви для підвищення продуктивності праці, поліпшення якості продукції і зниження її собівартості, беруть участь у русі за економію та бережливість металу, енергії, палива, електрики, водних ресурсів. Особливу роль у створенні комсомольського фонду економії відіграють молоді новатори виробництва, раціоналізатори і винахідники.

Отже, комсомольський фонд економії. Сюди входять економія сировини, матеріалів, палива, електрики, придбати від випуску надпланової продукції, від виробництва досконалих науці і техніці, НОУ, передового досвіду, раціоналізаторських пропозицій і винаходів у виробництві, від ефективного та бережливого використання техніки і устат-

кування, подовження міжремонтних строків машини, механізмів, скорочення простоя транспортних засобів, зменшення браку і поліпшення якості продукції, роботи на громадських засадах.

Комітетом комсомолу необхідно разом з радами молодих спеціалістів, економістами, бюро по раціоналізації і винахідництву намітити заходи по створенню комсомольського фонду економії з урахуванням пропозицій молоді. Для його безпосереднього підрахунку і заповнення особистих рахунків за постановою комітету комсомолу створюється комісія. До її складу входять: заступник економіста, контролер ВПК, комсомольські активісти, молоді спеціалісти.

Ми вже казали, що для підрахунку комсомольського фонду економії запроваджується особовий рахунок економії молодого виробничика, комсомольсько-молодіжного колективу. Потуються дані про основну роботу, результати безкорисливої громад-

ської праці і так і далі.

На підставі особистих рахунків економії молодих виробничиків складається рахунок комсомольської групи, цехової, первинної комсомольської організації.

Штаб «Комсомольського прожектора» допомагає молодим робітникам здійснювати поставлені завдання, викриває недоліки в боротьбі за економію та бережливість, а також інформує керівництво підприємства, комітет комсо-

вати зрештою до справи. Так, як робить це начальник штабу «Комсомольського прожектора» головного спеціалізованого конструкторського бюро по посівних машинах, що знаходиться в Кіровограді, інженер Володимир МЕЛЬНИК (на фото вгорі). Він працює у відділі приладів, нинішнього року подав заявки на три раціоналізаторські пропозиції та один винахід. Одна з розробок Володимира — датчик висіву насіння. Начальника штабу «Комсомольського прожектора» ГСКБ характеризують як відмінного працівника, що любить свою роботу. Приклад Володимира наслідують усі молоді працівники бюро.

Член комсомольського бюро, недавній «пржекторист» Олександр КАБАЧЕНКО з віддачу перспективних розробок. Він також активний учасник руху новаторів технічного прогресу.

Запропонував 12 заявок на винаходи. Два з них впроваджено у виробництві в О. Інші — в стадії випробування.

Робота хлопців, про яких ми розповіли, — хороший приклад для всіх молодих, хто приходить після закінчення технікумів, інститутів у ГСКБ і стає творцями посівних машин, активістом «Комсомольського прожектора».

Текст і фото С. КОВАЛЬ-ЧУК.

У НАШИХ ДРУЗІВ ПО ЗМАГАННЮ

«А ВИ НОКТЮРН ЗІГРАТЬ ЗМОГЛИ Б?..»

Яким повинен бути ідеальний керівник штабу «Комсомольського прожектора»? Наскільки його особа впливає на успіх чи невдачу молодих дорозці? Як знайти таку ідеальну людину, або виховати? Ці непрості питання нерідко постають перед секретарями комсомольських організацій під час підготовки чергових звітно-виборчих зборів. Кого порекомендувати на цю відповідальну і нелегку ділянку роботи?

Про те, як удалося розв'язати кадрову проблему «пржектористам» Ново-Уфимського нафтопереробного заводу, розповідає башкирська журналістка О. БУСИГІНА.

Самі Соколову, секретареві комсомольської організації Ново-Уфимського нафтопереробного заводу, подібно Архімеду, вперше було висути питання: «Знайшов!» коли начальником заводського штабу «Комсомольського прожектора» став Сергій Куршаков. При колишньому начальникові «КП» виконував швидше номінальну функцію: існувала лише гучна назва «Комсомольський прожектор».

І ось чотири роки тому про «КП» заговорили не тільки як про одну з назв громадської роботи. Про нього заговорили як про серйозну і ділову силу.

Чому? Тому що головою призначили Куршакова.

Не варто думати, що Куршаков, почувшись в собі нахили до «пржектора», прийшов у комітет і сказав: «Товаришів! Я знаю, що зможу. Не дайте загинути здібностям!» Ні, все було набагато простіше. В 1974 році Куршаков, який працював тоді в 39-му дослідно-випробувальному цеху, прийшов у комітет комсомолу і попросив допомогти з житлом. Йому відповіли, що з радістю допоможуть, якщо він, у свою чергу, допоможе їм. Куршаков погодився.

А через кілька місяців на звітно-

борних зборах про посаду начальника штабу «КП» розмов не було ніяких. Одностайно рішення: Куршаков.

Із звіту «КП» за перше півріччя 1979 року: «...успіли втратити 4903,9 тонн нафтопродуктів; пали і електроенергії — на суму 16610 карбованців...»

Зрозуміло, Куршаков не став ідеальним головою штабу. Ще в інституті він навчався в класі — Сергій лаявся, тимчасово брав участь у комсомольській роботі; член комітету ВЛКСМ факультету.

О. Соколов, секретар комітету ВЛКСМ вузу:

— Сергій якось непомітно став величезною, на заводі його знають практично всі. Причому він сам вливає в громадське життя, ніхто його примусити до цього, звичайно, не міг.

Природно примусити, що, зайнявши пост начальника штабу «КП», Сергій розігнав усіх колишніх бездіяльних членів штабу і створив новий, із людей активних. Це пояснюється навіть психологією: колишні керівники прагнуть підібрати людей «по собі».

Також штаб справді оповився. З його

складу пішли ті, хто взагалі нічого не робив раніше. І звільнені з якихось причин із заводу. Але в основному ж штаб залишився в попередньому складі.

Часто кажуть, він уміє примусити людей працювати. Сергій не просто примусив. Тимчасово буде сказати, що він надав можливість працювати. Він не дає просто: став дитячим і створив таким чином свій фронт роботи.

Розмірковує він так: в успішній справі можна знайти недоліки — не заради самих недоліків, звичайно, а заради їх ліквідації.

І «КП», друкуючи в заводській багатотиражці звіти про рейди, подаючи сигнали начальникам цехів, почав боротьбу за ліквідацію недоліків.

У комітеті «КП», по суті, всі сфери життя заводу: гуртожиток, житловий масив і дитячі заклади, трудова дисципліна і ідеалізм. Але головне — боротьба з втратами палива і енергетичних ресурсів — нафтопродуктів, парів і т. п.

У звітах про роботу «КП» пишеться: «Успіли втратити на суму...» Тобто — не втрачено палива, пари. Никомі затрати на запобігання цим втратам здаються надзвичайно великими. Це майже як при охороні природи. Для чого, питається, йдеться про втрати? Підприємство величезні кошти на охорону споруди, якщо на рік цього заводу запасів чистої води вистачить? Нерентабельно, здавалось би.

І для чого «пржектористам» так підкулається про те, щоб провести на заводі напруги і вивести трубопроводи наверх? Жили ж раніше з підземними трубопроводами, і нічого. Правда, траплялися деякі незручності: з'являється на землі масляна пляма — ознака того, що десь у трубах існують отвори, — і довго доводиться цей отвір відкопувати в бун-

дальному розумінні. А як труби будуть на поверхні, всі дефекти можна буде ліквідувати миттю. Беспречно, зручно, але ж дорого!

Очевидно, як в охороні природи, так і в охороні з трубами головне — турбота про те, що буде пізніше, турбота про майбутнє. І Куршаков — інженер по охороні природи, до речі, — цю турботу дуже добре розуміє. І за майбутнє хвилюється. Примішувачи хвилюються інших — членів цехових комітетів «КП», членів штабу і осіб «відповідальних за».

Завод працює в три зміни, і ніхто без письмового дозволу начальника цеху не може прийти чи піти раніше або пізніше. І ось помітив, наприклад, рейдова бригада «КП», порушника трудової дисципліни — на олівці! Потім починається звідвіди в цеху. Нерентабельно, що той, хто звідвіди, затримується з дозволу. Причини звідвіди зрозуміли: виробничу дисципліну — один з пунктів соціалізації, і нікому не хочеться ходити у відстаючих. Але «КП» неаблаганний: за гри-ки надекіль розпачувалися.

«Те, що начальником штабу «КП» нафтопереробного заводу став Сергій Куршаков, загалом випадковий. Люди типу Куршакова завжди знайдуть застосування своїм безумовним здібностям. Та набагато краще, коли ці здібності застосовуються максимально».

...Хба можна попірати людині, яка ні разу не тримала в руках скрипку, там, що вона — не Паламнін?

І як добитися того, щоб кожен потенційний Паламнін знайшов свою скрипку — місце в житті? І щоб в кожному «КП» був свій Куршаков?..

„ДЕСНА“ — „ЗІРКА“ — 1:0

До кінця чемпіонату команд другої ліги літній турнір проведений по одній грі. Дуже вперто проходить поєдинок на фініші. Свідченням цього є передостанній, сорок п'ятий тур. У двадцяти матчах було забито двадцять шість м'ячів. Зафіксовано дві нічиї. В дев'ять ігор сильнішими виявились господарі стадіонів і лише в одній — гості. «Дніпро» з Черкасів і «Кіровоград» (1:0) місцевих армійців.

«Зірка» виступала на виїзді. Вона м'ячів не забила з «Десною». Суперники не застосовували якихось хитромудрих тактичних побудов, а розгрізували завдання простого, ніколи навіть примитивного грою. Та коли футболіст знав своє місце на полі і ділив з лівим самовладцем. Гострі ситуації виникали біля обох воріт. До 44-ї хвилини на табло красувалися нулі. І ось чернівець використав улюблений удар і виходить вперед. На потягу другого тайму кіровоградці двічі могли добитися успіху. Але не кращим чином зіграв Валентин Батушкін, а потім і Валерій Самофалов. Наці земляки зазнали поразки, яка вплинула на їхнє турнірне становище. Вони із своєї сходовиці перемістилися на дев'яту.

Турнірна таблиця на сьогодні має такий вигляд.

	М	О
1. «Колос» Н.	66—32	66
2. СКА К.	65—32	63
3. СКА Л.	67—33	60
4. «Авангард»	75—40	59
5. «Буковина»	54—31	57
6. «Спартак»	57—41	55
7. «Кристал»	61—45	50
8. «Кривбас»	58—46	50
9. «Зірка»	44—40	49
10. «Судно»	48—46	49
11. «Колос» Н.	47—51	44
12. «Атлантис»	40—60	41
13. «Політор»	47—52	40
14. «Поділля»	42—56	40
15. «Дніпро»	37—49	39
16. «Десна»	37—56	38
17. «Горелла»	36—46	38
18. «Океан»	35—51	37
19. «Фрунзе»	45—57	36
20. «Торпедо»	41—67	36
21. «Авто»	28—45	35
22. «Ілліва»	36—44	34
23. «Металург»	36—71	32
24. «Шахтар»	52—72	32

„Радист“ — п'ятий

У м. Стаханові закінчився фінальний турнір першості України з футболу серед команд колективів фізкультури. В ньому взяли участь шість клубів — переможців зональних змагань. Серед них був і «Радист» Кіровоградського заводу радіовиробів. Наші земляки набрали чотири очки з десяти можливих і зайняли п'яте місце в регіоні. З рахунком 3:1 вони перемогли «Хімік» з Дрогобича, внічию (0:0) зіграли з навроградським «Колосом» і місцевим «Шахтарем». «Радист» двічі програв: «Енергії» з Нової Каховки (1:4) та «Карпатом» з Буштинця, що на Закарпатті (0:2).

Завоював «Шахтар» зі Стаханова. Представники Ворошиловградщини стали сорок восьмими переможцями цих наймасовіших футбольних змагань і здобули право наступного року виступати в другій лізі.

В. ШАБАЛІН.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

Художня гімнастика. Вихованки київського спортклубу «Хімволокно» стали переможцями першості республіканської ради товариства «Авангард», що закінчилась у спортзалі Кіровоградського інституту імені О. С. Пушкіна. В особистому заліку перемогла здобула киянка Тетяна Мороз, чемпіонка VII Спартакіади УРСР.

Стендова стрільба. Олександрівський стрелок Віталій Лебедєв, вибравши на круглому стенді 91 очко зі 100 можливих, став переможцем особистої першості області, яку провела обласна рада товариства мисливців та рибалок. На трапезному стенді першим був кіровоградець Віктор Маковець (87 зі 100).

Лети, лелеко, лети!

Хлопчик поспішав: він знав, що лелеки збираються в далекі перельоти на світанку. Сонце тільки сходило над верхів'ям гір, коли він піднявся на нагір'я, з якого було видно село, ще не розбуджене півнями. Віддихавшись, хлопчик поклав поруч з собою велику плетену корзину і став чекати.

Чекав він недовго — над озером з'явився табун білосніжних птахів і хлопчик попрямував на схід. Хлопчик однією кришкою корзини і витяг звідти лелеку. Потримавши на руках, підкинув його, і птах злетів угору.

...Зустрілись вони два місяці тому. Школяр середнього класу з села Малишка Армен Багдасарян з товаришами допомагав дорослим збирати урожай. Раптом побачили, що лелека, який летів у бік озера, вдарився об високовольтну лінію, каменем упав на землю. Коли діти підбігли, то помітили, що у птаха поранене крило. Лелеку взяв до себе додому Армен. Дбайливо доглядав його. І не сам. Усе село піклувалось про птаха. Незабаром справа пішла на поправку. Лелека пробуджене півнями. Віддихавшись, хлопчик поклав поруч з собою велику плетену корзину і став чекати.

Хлопчик помітив, що у птаха поранене крило. Лелеку взяв до себе додому Армен. Дбайливо доглядав його. І не сам. Усе село піклувалось про птаха. Незабаром справа пішла на поправку. Лелека пробуджене півнями. Віддихавшись, хлопчик поклав поруч з собою велику плетену корзину і став чекати.

Лелека віддавна вважається у вірменів символом щастя. В Араратській долині, наприклад, можна бачити над дахами будинків гізди птахів, які довіряють людям. Весною цього року кількість гнізд помітно збільшилась. Восени в далеку дорогу лелеки вирушають, зігріті ласкою і піклуванням людей.

А. ГАСПАРЯН,
Л. ГУКАСЯН,
кор. ТАРС.

Ерван.

Конференція ЛДМЯ

ТОКІО. Питання розширення виступів демократичної молоді Японії на захист своїх прав, проти антинародної політики уряду і наступу реакції на завоювання трудящих обговорили учасники проведеної в Токіо конференції ліги демократичної молоді Японії (ЛДМЯ), яка об'єднує в своїх рядах понад 200.000 юнаків і дівчат. Вони висловили рішучість посилювати боротьбу за права молоді на працю й освіту, разом з миролюбною громадськістю дати рішучу відсіч підступам воєнщини, яка штовхає країну на шлях ремілітаризації. (ТАРС).

Низький рівень викладання

теоретичних і практичних знань. Студенти провели дослідження, яке показало, що рівень знань далеко не відповідає сподіванням величезної більшості слухачів. Майже всі опитані в ході дослідження заявили, що лекції не дають їм того мінімуму знань, який необхідний для дальшої самостійної роботи, погано готують їх до практичної діяльності. Національний союз студентів вимагає винести термінових заходів по підвищенню професійного рівня викладання, створенню кращих умов для виявлення індивідуальних нахилів слухачів. НСС виступив з пропозицією створити в країні централізовану систему підготовки і вдосконалення викладацького складу англійських вузів.

Важливі ініціативи для досягнення розрядки

У центрі уваги громадськості

Недавні ініціативи СРСР, спрямовані на ослаблення напруженості в Європі, дістали активну підтримку і схвалення миролюбної громадськості Індії. Ось що сказала в інтерв'ю кореспонденту АПН І. Александров генеральний секретар Всеіндійської організації миру і солідарності (АІМСО) ПЕРІН РОМЕШ ЧАНДРА:

Пропозиції, що містяться у виступі Президента Брежнєва на святкуванні 30-річчя НДР у Берліні, є кроком величезної ваги на шляху досягнення розрядки і роззброєння в Європі. Вони здатні істотно оздоровити клімат на континенті, який був ареною двох світових воєн. Ці нові ініціативи — пряме продовження миролюбної зовнішньої політики Радянської країни, що проводиться з моменту її народження в результаті пере-

моги Жовтневої революції.

Наша організація, як і вся прогресивна громадськість Індії, схвалює зусилля СРСР, спрямовані на припинення гонки озброєння, припинення розробки нових видів зброї масового знищення, заборону виробництва ядерної зброї і зміцнення розрядки.

Не можуть не викликати тривоги дії США в різних частинах земної кулі, які йдуть врозріз із прагненнями до миру народів усіх країн. Серйозну загрозу безпеці являють наміри США розмістити балістичні ракети «Першінг-2» і крилаті ракети на території європейських країн, формування сотисячного «корпусу швидкого реагування», висадка морських піхотинців у Гуантанамо на Кубі.

Індійська громадськість особливо занепокоєна на-

рошуванням американської військової присутності в Індійському океані. Розширення бази на Дісго-Гарсі, посилка атомного авіаносця «Мідвей» у супроводі шести військових кораблів в Індійський океан розцінюються в Індії як серйозна загроза не тільки для нашої країни, а й для інших прибережних держав.

В Індії високо оцінюють позицію Радянського Союзу, який неодноразово пропонував США відновити переговори з проблем Індійського океану. Доводиться шкодувати, що США лишилися глухими до закликів Радянського Союзу і, більше того, продовжують уперто нарощувати свою військову присутність у цьому районі світу.

АІМСО вимагає, щоб Індійський океан був зоною миру. Практичні кроки Радянського Союзу і США, — сказала наприкінці Перін Ромеш Чандра, — наочно свідчать, хто на ділі проводить політику розрядки, а хто нагнітає напруженість у світі. (АПН).

Всупереч широким протестам світової громадської думки, ізраїльські власті продовжують чинити свавілля і насильство відносно корінного населення на загарбаних арабських територіях. На знімну: арешт араба на вулицях окупованої частини міста Єрусалима. Фотохроніка ТАРС.

Ось так розправляється поліція Франкфурта-на-Майні (ФРН) з учасниками демонстрацій. Саволя «охоронців порядку» щодо тих, хто відстоює справедливість, боротьба за свої права й життєві інтереси — буденне явище в капіталістичних країнах (знімок із журналу «Штерн»). Фотохроніка ТАРС.

ПОДІИ, ФАКТИ, КОМЕНТАР

«МИ ГОВОРИМО ПО-РОСІЙСЬКОМУ»

Своєрідний фестиваль радянсько-малагасійської дружби відбувся в університеті Мадагаскару. У величезній лекційній залі, над входом у який висів напис: «Ми говоримо і співаємо по-російськи», зібралися сотні студентів з усіх факультетів.

Багато з них виходять на сцену і розповідають, чому вони взяли участь у вивченні цієї важкої для них мови. «Російська мова — це наука і культура... це Росія — це Роголь і Пушкін... «Російська мова — це Леонід», — кажуть вони під оплески всього залу.

Ось студентський хор заспіває російською мовою «Діти різних народів»... і слідом за цим лунає малагасійська народна пісня «З'єднаємо, братове, руки»...

З великою увагою зал слухав вірш К. Симонова «Якби мене», який читає Андріас Рандріанаріву. Потім він звучить у перекладі на малагасійську, зробленому студенткою Івонною Разанамасі. А ось і сама вона, яка з'явилася на сцені і читає свій перший вірш, написаний по-російськи. Він називається «Літак у Москву». «Це ще одна нитка, що з'єднує наші народи... Літак веде друзів, і з ними передаю я щирі привіт Москві, столиці миру і дружби»...

Наші російську мову в університеті Мадагаскару вивчають: на третьому курсі — 40 чоловік, на другому — 60 і на першому — 200, — повідомив мене керівник відділення російської мови Андріас Рандріанаріву. Ці цифри яскраво відбивають швидке зростання інтересу до Радянського Союзу серед наших студентів, та й, мабуть, на всьому Мадагаскарі. В цьому зв'язку ми плануємо перетворити наше відділення на кафедру російської мови, щоб випускати власних викладачів як для вузів, так і ліцеїв та шкіл. Російську незабаром вивчатимуть і студенти філіалу університету у Тулеарі, на півдні країни.

Такий інтерес до мови Країни Рад цілком зрозумілий, адже сьогодні російська мова стала справді міжнародною мовою, підкреслює А. Рандріанаріву. Нею видається величезна кількість наукової літератури у всьому світі. А головне — вона допомагає взяти радянських людей. Радянський Союз, його досягнення не тільки в науці і техніці, а й у будівництві нового суспільного ладу.

В. СКВОРЦОВ,
кор. ТАРС.

Антананаріву.

БІБЛІОТЕЧКА «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

[Закінчення. Початок у «Молодому комуністі» за 11, 16, 18, 25, 30 жовтня та 1 листопада ч. р.]

— Ось що, хлопче, — рішуче мовив солдат, — повертай назад і біжи до своїх. Снаки хлопцям, хай їще трохи протримуються. Головне — не вшати носа. Скоро тут будуть наші.

Не тямлячи себе від радості, з підстрібом, як лосан, помчав Гриць назад і, вже не кричачи, вулицю подався до своїх. Коли він добіг до окопів, то побачив, що частина хлопців возить біля гармат по той бік болота.

— Хлопці, наші! — щосили закричав Гриць.

— Що ти мелеш? — повернувшись до нього Кравченко спитав, в ластовинні обличчя. — Які наші?

— Розвідники, — стримуючи подих, сказав Гриць, — тільки що я їх бачив, як вас, і навіть балакав з ними. Обіцяють поміч...

вихоплюється коротка кулеметна черга.

Хтось кидас туди гранату. Стіна здригається грівою пороку. Звідти, пригнувшись, вискакує німецький солдат у наскі і з ручним кулеметом у руках. Він майже скочується у воярок, а потім поспішно відраптується схилом угору. Всю його увагу відвернуло від вершини на силу. За ним — німецькі окопи. Лягають постріли. Ще і ще. Кулеметник падає і більше не підводиться.

Окопи ворога плюються вогнем, і передні ряди набабівців залягають. Гриць не зразу помічає старого колгоспника Андрія Ткача, що підшоухе прикладом пологоного гітлерівського офіцера.

— Ти куди його ведеш? — кричить Петро Кравченко.

— У сільраду. За наказом Михайла Лагна.

— Хто він?

— Командир другої батареї Карл Гайонц, — з готовністю відповідає полонений.

тами і транспортними підрозділами. Ці бойові групи вбили 13 гітлерівців, 6 узяли в полон, значну кількість поранили. На цій ділянці було захоплено у німців важких і середніх гармат — 11, 31 машину, з них 22 справні, 32 вози з вантажем, 21 гол. коней, багато боєприпасів і стрілецького озброєння.

У цьому бою відзначилися тт. Матюшенко Федосій, Ус Василь Олімпійович, Гончар Григорій, Гончар Микита, Хорольський Василь, Кравченко Петро, Кравченко Іван.

Своїми діями набабівці допомогли частинам Червоної Армії в розширенні плацдарму на правому березі Дніпра, викликавши панику в стані ворога, чим посприяли загальному наступу.

Раном 26 листопада. Ворог тримає кругову оборону. Вогонь уцілюється. Передні ряди набабівців залягають у лощині біля залізничної лінії. Гриць Коваленко підводить голову. Поруч нього — Панько Кравченко, Віктор Матюшенко, Василь Різник. Ділі метрів за п'ять від них —

рукою, і хлопець пізнає Більчича.

— Поставили за сторожа біля міномета, — каже Іван. «Чи не з нього, пролятого, накрило наших?» — думає Гриць, торкаючись рукою ще не охололого металу.

— А де ж хлопці?

— Як де? — щиро дивується Іван. — Погнали фриця на Свиначку разом із солдатами.

— З якими солдатами?

— Тію на тебе! — вже сердиться Більчич. — Ти що, з неба впав? Не знаєш хіба, що присіли на поміч наші війська? Батальйон старшого лейтенанта Гончарова дев'яносто шістьдесятиго полку шістьдесяти шостого стрілецького дивізію.

...Загиблих і пораниених набабівців звели у військовий польовий госпіталь, що розмістився в хаті Андрія Сухомлина. Медичному персоналу допомагали члени санітарної групи — сестри Чорновол, Валі і Катя Хорольські, Галі Різник, Ліда Ус, Люба Животська. Смерть хлопця поділяла на дві частини: лемішів, і вони дарували пораниеним усю ніжність, на яку тільки були здатні їхні руки.

На руках у Люби Животської помирав Григорій Чорнокіндратенко. Його обличчя стало восковим. губи припали чорною гарлою смагою. Розривна куля влучила в живіт, і хірург, оглянувши пораненого, похитав головою:

— Пізно...

— Я це пізно? — скрикнула Люба Животська. — Він же ще живий, живий... Дічина ледає стримува-ла слюзи, не знаючи, як полегшити страждання хлопця.

— Марусю, Марусю... — хрипло шепече Гриць, і голос його переривається.

Хто вона йому, ота Маруся, — сестра, наречена, знайома — того Люба не знала. Поранений широко розплющує очі, і Люба стає моторошно від того погляду. Гриша вимовляє чітко й голосно:

— Мамо, який мене...

Це були його останні слова.

Битим шляхом плыве похоронна процесія. Людський натовп коївається, німощі, важко пере-смається по розгаласій морі землі. Люди поспішають згадувати — із Чайно-го Хутора, Лемешівки, з Новоселички і Радянсько-го, з Кутів і Слободи, з Че-челевого і Свиначки.

Білецькічка процікається з полегшими набабівцями. Разом з місцевими жителями йдуть солдати. На їхніх обличчях — печать запек-лих боїв, скорботи і пани-го втомі.

Майор Гончаров, коман-дир 360-го полку 66-ї стрі-лецької дивізії, чий солдат першим прийшов на поміч набабівцям, думає про щось своє.

Його полк, який кілька разів майже повністю онов-лював свій бойовий склад, пройшов довгий фронтний шлях молодого села, яке не доводило брати з бо-єм. Не було — до Білець-кічки.

Підводи з тілами полег-лих наближаються до кла-довища.

Знад Кременчука ви-гульнує купе на тепло-сонце пізньої осені. Воно осяває горбик своєї жо-втуваті землі, сумні й су-ворі обличчя людей.

Майор Гончаров зриває шапку і каже споробіти слова прощання.

Від набабівців виступив Матюшенко. Мужне Федо-сієве обличчя бліде. Гово-рить він тихо, просто.

Хтось не витримує, схли-пав. Над забуванням, за-небанням за роки окупації іладовищем чуті розпач-ливі жіночий зойн. Бі-лецькічка прощається зі своїми синами. Повільно опускаються домовини.

Василь Гречна... Едмонд Пономаренко... Микола Різник... Григорій Чорнокіндра-тенко...

Гримлять прощальні за-пи.

— Прощайте, хлопчини! — Прощайте, любі! — Земля вам пухом... Соснілки віни, сплетені дічатами-набабівцями, ля-гають на могилу. Гудуть дерева, що їх не встигли винищити німці. Як і люди, вони, дерева, стійко витри-мали довгі окупаційні зи-ми. Тут, на косогорі, особ-ливо відчутно, як дужчас, набирається сили прирід-новський вітер, вітер Пе-ремоги.

ОЗБРОЄНІ ПЛАВНИ

ВОЛОДИМИР БАЗИЛЕВСЬКИЙ

І, потроху заспокоюю-чись, розповів про несподі-вану зустріч.

Нова справа на хлопців приголомшувала. Навіть на Кра-вченку, якому було досто-менно відомо, що наші вій-ська форсували Дніпро нижче Кам'яних Потоків.

Коли піднялися на кучу-гури, знову помітили нім-ців. Хлопці замешкалися. Одні пропонували негайно вдарити, інші радили за-чекати. І не зразу поміти-ли, що прямо на них ішов радянський військовий у чині капітана. Стулав упев-нено, розмашисто. В руках тримав бійночку.

Капітан, — він був з тієї групи, що й два розвідни-ки, — підійшов до них упри-тул і сказав просто:

— Здорові були, хлопці!

Набабівці врозбрід при-вітались.

— Чи ж це трофеї? — показуючи на гармати, спитав розвідник.

— Наші, — хором відпо-віли хлопці.

— Добре, — похвалив ка-пітан, — а де ж німці?

— Он, під лісом, — від-разу кілька рук зметнули-ся в напрямі лілх. Розвід-ник підніс бійночку до очей і довго роздивлявся до-волі.

— Ну, тримайтесь, орли. Я про вас обов'язово до-повідомлю командувачу. А ме-ні пора.

Ступивши кілька кроків, озирнувся:

— Гармат напризволяще не кидайте. Виділіть охоро-ну, а то фашисти ще мо-жуть отримати...

...На околиці села зби-раються бойові групи Ки-рилла Гречки, Федосія Ма-тюшенка, Олександра Тре-тяка, маламійці, чечелівці, браїлівці. Попереду — На-заренкова.

Сіється дощ. Стає так темно, що лунає команда припинити вогонь. Коман-дири бойових груп, пора-дившись, виставляють по-сти на ніч.

За ними, за їхніми спи-нами — визволена Білець-кічка. Їй ще треба огоста-тись, прийти до тями, щоб повірити у своє визволен-ня після 850 днів неволі. І Білецькічка не спить. Вона сторожно прислухається, напружує зір, вдихається очима віком у загусачу темряву. Чи витримують хлопці під Назаренковою? Чи не отямиться поганська сила? Чи не покотиться сю-ди знову, підминаючи під себе молоді життя?

Василь Гречка, Петро та Олександр Кравченко, Ед-монд Пономаренко, Мико-ла Різник.

Красна она Гриць помі-чав, як повзом до них до-бирається Катерина Хо-рольська. На голові у неї, як і у всіх дічат санітар-ної групи «Набату», — чер-воною бант. Так було вирі-шено напередодні збройно-го виступу.

— Хлопці, — каже Ка-тя, — у кого є баклажка з водою? Поранило Чорно-кіндратенка. Просить хоч губи поиропити...

Хтось простягає дічвині алюмінієву флягу. Катя приймає її в обидві руки і поведе назад.

Землю стрясав вибух. Із чорної хмари диму вихоп-люється чиясь постать, і Гриць швидко вгадає, нім-цізна в ній Олександра Кравченка. Лівий рукав піджана у нього пошматов-аний, оголена по лікоть закривавлена рука безпо-мічно звисає. Він щось кричить, але що саме — не розібрати. Непода-рливо лежить смертельно по-ранений Коля Різник, Едмо-нді Пономаренко, Василь Гречка.

Тут же й Петро Кравче-но: рудий чуб почорнів, об-личчя зсудомлене від болю, Петро зводиться на лікті і силкується стати на ноги, але падає, мов підкошений; у нього поналічені обидві ноги.

— Господи, та що ж це таке! — чується голос Каті Хорольської. Галі Різник і Валі Хорольська кидает-ся до пораниених.

— Санітарка! — кричить Олександр Кравченко. — Допоможі!

Віктор Матюшенко і Гриць підхоплюють Олек-сандра під руки і тягнуть униз. Вогонь не припиняє-ться, і Матюшенко ка-пить:

— Швидше, швидше!

Вони кладуть Олександра під дубом і перев'язують поранену голову. Руку прибинтували до тулуба, ніколи було перев'язувати, — Наля хлопців, су-дана!

З чорновика звіту члена комісії політвідділу 4-ї го-армії Гв. капітана Пучин-ського: «Сигналом для ви-ступу став відхід німець-ких військ і намагання 25 листопада підпалити село. Налякани діями партизанів у тилу і боячись оточення, німці панічно стали тікати, лишаючи техніку, боєпри-паси і спорядження. Пер-слідуючи гітлерівців, бойо-ві групи Матюшенка Федо-сія і Третяка Олександра зав'язали бій на Лемешівці (Білецькічеська сільрада). Тут бій довелось вести з відступаючими артилерис-

3 ДОКУМЕНТИВ

Донесення груп у період збройного виступу.

1. Німець Василь Ів. убив одного німця, двох узяв у полон разом з Яременком В. В., здали в штаб 25.XI.43 р.

2. Взято в полон 15 нім-ців, узято ручну радіостан-цію, п'ятьох німців убито, взято 3 гармати і штабну машину на битому шляху. Здано 195-му полку. Ко-мандир групи Матюшенко.

3. Взято в полон двох німців, убито — 2. Узято гвинтівку 50 штун, мінометів різного калібру — 5 шт., кулеметів — 2 шт., гра-нат — 30 ящиків, патронів — 30 ящиків, брочок — 5 шт., веломашин — 20 шт., речових складів — 2.

Командир бойової групи Журавль.

4. 8 німців убито, 6 узято в полон, узято 11 гармат, 31 машину, з них 22 справ-ні, 32 вози, 21 гол. коней. Гвинтівки, мін, снарядів, патронів, автоматів, ре-вольверів не лічили.

3 показані полоненого німецького офіцера, коман-дира 2-ї батареї: «Могут-не ура» звичайно наво-дити жах. Але тут «ура» ми почули у себе в тилу. Чи-нити опір нерозумно, коли тебе оточує російський де-сант!».

З чорновика звіту члена комісії політвідділу 4-ї го-армії Гв. капітана Пучин-ського: «Сигналом для ви-ступу став відхід німець-ких військ і намагання 25 листопада підпалити село. Налякани діями партизанів у тилу і боячись оточення, німці панічно стали тікати, лишаючи техніку, боєпри-паси і спорядження. Пер-слідуючи гітлерівців, бойо-ві групи Матюшенка Федо-сія і Третяка Олександра зав'язали бій на Лемешівці (Білецькічеська сільрада). Тут бій довелось вести з відступаючими артилерис-

1) «Комсомольська пра-да». 1974. 16 жовтня.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

наша адреса

316030, МСП

М. Кировоград, вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня Імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.